

નિસ્ચિદ્ધિન બરસત નૈન હમારે

ભજન-પરિચય : વિજુ કુલકર્ણી

મધુર સરપ્રાઇઝ ૨૦૨૦ દરમ્યાન, શ્રીગુરુમાઈએ કહ્યું કે કેવી રીતે ભારતના સંતોષે ભગવાન વિશે અને શ્રીગુરુ વિશે લખ્યું અને ગાયું છે, જેમાં તેઓ પોતાની સાધનાના અનુભવોનું અને શાસ્ત્રોના જ્ઞાનના સારનું વર્ણન કરે છે. આવા જ એક સંત હતા, સૂરદાસજી. સૂરદાસજી જન્મથી જ અંધ હતા, તોપણ તેમને અંતરમાં ભગવાન કૃષ્ણનાં દદ્ધાંત થયા હતા, જેમાં વૃદ્ધાવન ગામમાં બાળકુંપે અને ગોવાળિયાઓના રક્ષકરુંપે ભગવાન કૃષ્ણના જીવનપ્રસંગોનો પણ સમાવેશ છે.

તેમના ઘણાં ભજનોમાં, સૂરદાસજીએ ભગવાન સાથે એક્યની તેમની લલકને વૃદ્ધાવનની ગોપીઓના અવાજ દ્વારા વ્યક્ત કરી હતી. આખા ઇતિહાસમાં, ભગવાન કૃષ્ણ માટે ગોપીઓની ભક્તિનું ઉત્કૃષ્ટ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. સૂરદાસજી ગોપીઓની અવિરત અશ્રુધારાનું વર્ણન કરીને તેમના પરમપ્રિય કૃષ્ણથી તેમના વિરહની પીડાને મર્મસ્પર્શી રીતે વ્યક્ત કરે છે.

હું છેલ્લાં પચાસથી પણ વધારે વર્ષોથી સિદ્ધ્યોગ સંગીત ગાવાની અદ્ભુત સેવા પ્રદાન કરી રહી છું. સેવા પ્રદાન કરવાની પ્રત્યેક ક્ષાળ મને ખૂબ જ ગમતી અને હજુપણ ગમે છે. જ્યારે ગુરુમાઈજીએ નિવેદન કર્યું કે હું સૂરદાસજીનું આ ભજન ગાઉં જેથી ઓસ્ટ્રેલિયામાં અનેક લોકો જે દુઃખ અને કષ્ટમાંથી પસાર થઈ રહ્યાં છે તે ઓછું થાય અને એમાંથી પૂરીરીતે ઉગરવા માટે જે લાંબો અને મુશ્કેલ માર્ગ છે તેમાં તેમને સહાય મળો, તો મને લાગ્યું કે હા, હું આ કરી શકું છું; આ કંઈક એવું છે જે હું કરવા માગું છું.

મેં આ ભજન ગુરુહેવ સિદ્ધપીઠમાં રિકોર્ડ કર્યું છે, જ્યાંથી હાલમાં હું સેવા અર્પિત કરી રહી છું. ભજનની ધુન સુંદર ‘મેધ મલહાર’ રાગમાં છે. મેધ મલહાર રાગનો એક ગુણ છે મહાન આનંદ — એ આનંદ જેની સાથે લોકો અને પ્રકૃતિ ઉનાળાની કાળજાળ ગરમી પછી વર્ષાના આગમનનું સ્વાગત કરે છે.

મારી શુભેચ્છા છે કે આ મુસીબતના સમય દરમ્યાન, સૂરદાસજીના ભજનને સાંભળીને અને તેના શબ્દોના અર્થને વાંચીને તેમને રાહત મળો.

નિસ્ચિદ્ધિન ખરસત નૈન હમારે

ધ્રુવપદ :

રાતદિવસ અમારી આંખોમાંથી અશ્રુઓની વર્ષા થતી રહે છે.
જ્યારથી ભગવાન કૃષણ ગયા છે,
ત્યારથી અમારા માટે વર્ષાત્રાતુ સહૈવ જ રહે છે.

પદ ૧ :

અમારી આંખોમાં લાગેલું કાજલ સતત અમારા અશ્રુઓ સાથે ભળી રહ્યું છે
બેથી અમારા ગાલ કાળા થઈ ગયા છે.
અમારી ચોલી ક્યારેય સૂક્ષ્મતી જ નથી,
કારણકે તેના પર અવિરતપણે અશ્રુધારા વહેતી જ રહે છે.

પદ ૨ :

વર્ષાત્રાતુના વરસાદની જેમ લગાતાર વહી રહેતાં અમારાં અશ્રુ,
ઝગમગતા તારાઓની જેમ ચમકે છે.
અમારા પ્રિયતમને શોધતાં-શોધતાં અમારા પગ થાકી ગયા છે.
સૂરદાસજી, ભગવાન કૃષણને પોકારી રહેલી ગોપીઓના સ્વર સાંભળી રહ્યાં છે :
“હે કાન્દા, અમારાં અશ્રુઓમાં આખું વ્રજ દૂબી રહ્યું હોય એવું લાગે છે.
તમે આવીને અમને ઉગારી કેમ નથી લેતાં?”

ભાષાંતર © એસ.વાય.ડી.એ. ફાઉન્ડેશન ૨૦૨૦. સર્વાધિકાર સુરક્ષિત.

